

רע"פ 8663/15 - סטליאן לוזנאנו נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8663/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: סטליאן לוזנאנו

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בעפ"ג 4351-06-15, מיום 24.11.2015, שניתן על ידי כב' השופטים י' שפסר; צ' דותן; ו-ש' בורנשטיין

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים י' שפסר; צ' דותן; ו-ש' בורנשטיין), בעפ"ג 4351-06-15, מיום 24.11.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום ברמלה (כב' השופט ה' אבו שחאדה), בת"פ 26145-12-09, מיום 21.4.2015.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. לפי העובדות המתוארות בכתב האישום, המבקש עבד, בתאריכים הרלוונטיים לכתב האישום, בחברה בעיר לוד (להלן: החברה), ובה שימש כמנהל תחום איכות טכנית של מכשירים רפואיים. באותו הזמן, הועסקו בחברה, בין היתר, ארבע נשים: א', מ', ש' ו-י'. בכתב האישום מיוחסים למבקש 5 אישומים, במסגרתם הואשם המבקש ב-3 עבירות של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ב-2 עבירות של הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(2) בצירוף סעיף 5(ג) רישא לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: חוק הטרדה מינית); וכן ב-2 עבירות של הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(4) בצירוף סעיף 5(א) לחוק הטרדה מינית. המעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום כללו, בין היתר, מעשים מגונים שביצע המבקש בארבעת הנשים, שכללו נגיעות, אשר חלקן היו באיברים מוצנעים, וכן אמירות מיניות ובוטות שהופנו על ידי המבקש, לעבר נשים אלו, בניגוד לרצון.

3. לאחר ניהול הליך הוכחות, ניתנה הכרעת דינו של בית משפט השלום ברמלה, ביום 11.6.2013, במסגרתה זוכה המבקש מעבירה אחת של הטרדה מינית, וכן מעבירה נוספת של מעשה מגונה במתלוננת א'. המבקש הורשע בשתי עבירות של מעשים מגונים, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין; בעבירה אחת של הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(2), בצירוף סעיף 5(ג) לחוק הטרדה מינית; וכן בשתי עבירות של הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(4), בצירוף סעיף 5(א) לחוק הטרדה מינית, וזאת כלפי המתלוננות מ', ש' ו-י'.

4. לבקשת המבקש, ובהסכמת המשיבה, הופנה המבקש לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו. בין התאריכים 25.1.2015-3.3.2014, הוגשו 4 תסקירים בעניינו של המבקש (להלן: התסקירים). בתסקירים אלו פורטו נסיבותיו האישיות של המבקש, ובין היתר נכתב כי המבקש הינו כבן 62 שנים, הוא מהנדס אלקטרוניקה, נשוי ואב לקטינה בת 14 לערך, ואב לבן נוסף, בוגר, מנישואים קודמים, המתגורר ברומניה. המבקש עבד בחברה בשנים 1992-1999, חזר לעבוד בה בשנת 2007, והוא עובד בחברה עד היום. כפי שנכתב בתסקירים, שירות המבחן התרשם, כי בבסיס העבירות בהן הורשע המבקש, עומדים דפוסי אישיותו הבעייתיים, ובין היתר, מדובר בקושי בקבלת מרות, נטייה לחוסר גבולות, היעדר שליטה על דחפים תוקפניים ומיניים, וכן תפיסות מעוותות ביחס לדרכי התנהגות מקובלות ונורמטיביות. שירות המבחן הפנה את המבקש לטיפול קבוצתי ייעודי לעברייני מין, במסגרת שירות המבחן, ובמהלכו, שיתף המבקש פעולה עם גורמי הטיפול. בעקבות ההליך הטיפולי שעבר המבקש, התרשם שירות המבחן כי המבקש הפנים את הפסול שבמעשיו, וכי הוא מגלה נכונות לביקורת עצמית באשר ליחסיו עם נשים. לבסוף, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של המבקש, על העמדתו בצו מבחן, ועל הטלת 120 שעות של שירות לתועלת הציבור (להלן: של"צ) על המבקש.

בנוסף להפנייתו של המבקש אל שירות המבחן, הוא הופנה אל המרכז להערכת מסוכנות מינית (להלן: המרכז), לקבלת דו"ח בעניינו. בדו"ח הערכת מסוכנות, שהוגש ביום 16.1.2015 (להלן: הדו"ח), נכתב כי המבקש מודה אמנם, במעשים שבגינם הורשע, ואולם הוא אינו מייחס למעשים כוונה מינית. עוד נאמר בדו"ח כי המבקש שיתף פעולה עם המרכז, וכי הטיפול שעבר במסגרת שירות המבחן סייע לו לפתח הבנה ואמפתיה למתלוננות שנפגעו ממעשיו. המרכז התרשם כי העבירות בהן הורשע המבקש, לא בוצעו עקב סטייה מינית של המבקש, אלא בשל דפוסי אישיותו, ובפרט בשל נטייתו להתנהגות פולשנית בעלת קונוטציה מינית, וקושי של המבקש להכיר בהשפעת התנהגותו על הזולת. לבסוף, נכתב בדו"ח כי המרכז התרשם שרמת המסוכנות המינית של המבקש הינה נמוכה.

5. במסגרת הטיעונים לעונש בבית משפט השלום, התבקש בית המשפט לבטל את הרשעתו של המבקש, בטענה כי

במידה שהרשעתו לא תבוטל, לא יהיה מנוס מפיטוריו מהחברה בה הוא מועסק. זאת, מאחר שהחברה מחויבת כלפי משרד התעשייה והמסחר שלא להעסיק עובדים בעלי הרשעות פליליות. המבקש הדגיש, כי העבירות מושא כתב האישום בוצעו בשנים 2008-2009 ומאז לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

בגזר דין, שניתן בבית משפט השלום, ביום 21.4.2015, ציין בית המשפט כי הוא מקבל את טענת ההגנה, לפיה קיים סיכוי סביר לפיטוריו של המבקש ממקום עבודתו, עקב הרשעתו. ואולם, מנגד, לא ניתן להתעלם מן העבירות החמורות שביצע המבקש, ומן העובדה כי הן חזרו על עצמן, מספר פעמים, כלפי מתלוננות שונות. לפיכך, החליט בית משפט השלום לדחות את הבקשה לבטל את הרשעתו של המבקש.

6. לצורך קביעת עונשו של המבקש, שקל בית משפט השלום שיקולים שונים לקולה, ובין היתר, נשקלו השיקולים הבאים: היעדר עבר פלילי; גילו המבוגר של המבקש; ההשלכות השליליות של ההרשעה על מקום עבודתו של המבקש; וההליך הטיפולי שעבר במסגרת שירות המבחן. כשיקולים לחומרה התייחס בית משפט השלום לריבוי העבירות וחומרתן; ניהול הליך הוכחות מלא אשר חייב את המתלוננות להעיד בבית המשפט; וכן האמור בתסקירי המבחן ובדו"ח הערכת המסוכנות, לפיהם המבקש מגלה תובנה מוגבלת לחומרת מעשיו. לאחר זאת, גזר בית משפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: 5 חודשי מאסר בפועל, שירוצו על דרך של עבודות שירות; 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה שבה הורשע, במשך 3 שנים מיום מתן גזר הדין; פיצוי לשלוש המתלוננות בסך כולל של 11,000 ₪; וקנס בסך 2000 ₪.

7. המבקש הגיש ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום, לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. בערעור, טען המבקש כי יש להימנע מלהרשיעו, על אף שהוא מודה כי ביצע את המעשים המיוחסים לו, בשל החשש כי הוא יפוטל ממקום עבודתו, עקב ההרשעה. לחילופין, טען המבקש כי יש להמיר את עונש המאסר, לריצוי על דרך של עבודות שירות, שהוטל עליו, לעונש של מאסר על תנאי, וזאת כיוון שהעונש שנגזר עליו בבית משפט השלום הינו חמור מדי, לטעמו. בפסק דינו, התייחס בית המשפט המחוזי לטענות של המבקש לעניין ביטול הרשעתו, בציינו כי: "בדין שהתקיים בפנינו לא ידע ב"כ המערער [המבקש] להסביר מה הם אותם 'תקנים', על שום מה החברה מחויבת בהם ועל שום מה דווקא ההרשעה היא זו שתביא לפיטוריו ולא המעשה עצמו שנעשה באותו מקום העבודה וכלפי עובדותיו". לבסוף, קבע בית המשפט המחוזי כי אין מקום להתערב בפסק דינו של בית משפט השלום, לא לעניין ביטול ההרשעה, ולא לעניין חומרת העונש.

הבקשה לרשות ערעור

8. ביום 16.12.2015, הגיש המבקש, בעצמו, בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. המבקש מיקד את בקשתו בשתי הטענות, אותן העלה בפני הערכאות הקודמות, האחת לעניין ביטול הרשעתו, והאחרת עניינה חומרת העונש שנגזר עליו. בין היתר, טען המבקש כי יש להתחשב בכך שהוא נעדר עבר פלילי; בגילו המתקדם; בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות; בפגיעה האפשרית בהמשך התעסוקה במקום עבודתו עקב ההרשעה; וכן בחרטה שהביע ובמאמציו לחזור למוטב.

דין והכרעה

9. דין הבקשה להידחות.

10. הלכה מושרשת היא, כי בקשה לרשות ערעור, ב"גלגול שלישי", תתקבל במשורה, ורק כאשר הבקשה מעלה שאלה משפטיות עקרוניות, רחבת היקף, אשר חורגת מעניינים הפרטני של בעלי הדין; או כאשר עולה חשש כי נגרם למבקש עיוות דין או אי צדק מהותי, היורד לשורשו של ההליך המשפטי (וראו: רע"פ 8699/15 אבוהאני נ' מדינת ישראל (17.12.2015); רע"פ 8604/15 חנא נ' מדינת ישראל (16.12.2015); רע"פ 8443/15 חגולי נ' מדינת ישראל (15.12.2015)). הבקשה שלפניי אינה עונה על אמות המידה למתן רשות ערעור, ומטעם זה בלבד יש לדחותה.

11. עם זאת, אתייחס בקצרה לטענתו המרכזית של המבקש לעניין ביטול הרשעתו, ואציין כי חוות דעתן של הערכאות הקודמות מקובלת עליי, ואין בידי לקבל את טענותיו של המבקש בנוגע לביטול הרשעתו. אינני סבור כי נסיבותיו האישיות של המבקש נכנסות לגדר אותם מקרים חריגים, בהם תהא הצדקה להימנעות מהרשעה. בנוסף, לא התרשמתי כי המבקש הצביע על נזק קונקרטי וממשי כתוצאה מהרשעתו, להבדיל מעצם ביצוע המעשים (ראו, לעניין זה, רע"פ 3989/15 חלוואני נ' מדינת ישראל (12.10.2015); רע"פ 5860/15 פלונית נ' מדינת ישראל (7.9.2015); רע"פ 3989/15 גוזלאן נ' מדינת ישראל (9.8.2015)).

12. ככל שמדובר בבקשה הנוגעת לחומרת העונש אשר הושת על המבקש, כידוע הוא כי בקשה מעין זו תתקבל רק במקרים חריגים בהם העונש שנגזר על המבקש חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת בעבירות דומות (וראו: רע"פ 8237/15 בן זקן נ' מדינת ישראל (2.12.2015); רע"פ 7841/15 אילוז נ' מדינת ישראל (19.11.2015); רע"פ 7398/15 רחמימוב נ' מדינת ישראל (6.11.2015)). אינני סבור, כי עונש המאסר, לריצוי על דרך של עבודות שירות, אשר הושת על המבקש, סוטה ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות מסוג זה. יפים, לעניין זה, דבריו של השופט י' זמיר בעש"מ 6713/96 מדינת ישראל נ' בן אשר, פ"ד נב(1) 650 (1998), שהתמקדו בהטרדות מיניות בכלל, ובמקום העבודה בפרט:

"הטרדה מינית היא תמיד, בכל ציבור ובכל מקום, פסולה. היא פסולה משום שהיא נכפית על ידי אדם אחד בניגוד לרצונו של אדם אחר, בתחום המין, שהוא לפי מהותו תחום שמור, יותר מכל תחום אחר, לרצון הדדי. היא פסולה גם משום שהיא מערבת מין בשאינו מינו: היא מתייחסת לאדם על פי מינו, באופן פוגע, מקום שצריך להתייחס אליו על פי מילוי תפקידו או על פי רמת הישגיו במקום העבודה או במוסד הלימודים."

13. אשר על כן, דין הבקשה להידחות.

14. המבקש יתייצב ביום 12.1.2016, בשעה 09:00, לביצוע עבודות השירות שהוטלו עליו, במפקדת מחוז מרכז של שב"ס, ביחידת עבודות השירות ברמלה.

ניתנה היום, י' בטבת התשע"ו (22.12.2015).

ש ו פ ט

עמוד 4

